

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

פנינים מובחרים - ה
מלוקטים מגליוני נועם שיח

לקראת שנת תש"פ

מכון אפריון לשלמו

לייקווד תשע"ט

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א

אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות

נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

הנגיד החסיד המפואר

מו"ה אליעזר רוזמאן הי"ו

ראש וראשון לכל דבר שבקדושה בעיר התורה לייקווד

לע"נ זקנו הגה"ח משרידי הדור הישן

הרב יוסף בנימין וויליגער זצ"ל

בן הגאון המפורסם רבי מרדכי זצ"ל

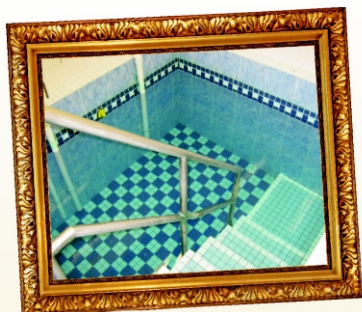
בעמח"ס "פרדס מרדכי" וש"א"ס

יארצייט ה' תשרי

טובה

שינה

קהל זכרון אלעזר

ע"ש הגה"ק רבי אלעזר לעוו זי"ע בעל "שמן רוקח" אב"ד סאנטוב • וע"ש נינו הנקרא על שמו הרה"ח הגעלה מוה"ר יעקב אלעזר פרידמאן ז"ל
Congregation Zichron Elazar • 16 Irene Court • Lakewood, N.J. 08701

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

לאלתר חיים ארוכים וברוכים, בספרן של צדיקים גמורים, ויזכה להמשיך בפעליו הברוכים לתורה ולתעודה, בבריות גופא ונורא מעליא, והרבה נחת ועונג ינחתו מכל יוצ"ח בחדוה דיצה וצהלה, וכל הטוב הצפון מאתנו לא יבצר, אורח חיים, שובע שמחות, הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד.

המאחלים

הנהלת הקהלה

אצרף את ברתי מעומק הלב באהבה רבה
שלמוה זלמן פרידמאן

הזפיע!

ספר נועם שיה מהדורת "ובלכתך בדרך" - חלק ב'

אוצר שיחות המלהיבות את הלב
משולבות בעובדות נפלאות והנהגות מגדולי ישראל

להשיג בחנויות הספרים המובהרות

איורת נדירה מאת המשפיע המפורסם
הרה"צ רבי אברהם אלימלך בירדמן שליט"א

שמחו בה' וגילו צדיקים

בעוהש"ת, ט' בטבת תשע"ה

הנה התגלה עתה אור מופלא, הלא המה גליונות "נועם שיה", והם אוצר שיחות דוברי תורה אמרים יקרים יוצאים מכאר מים חיים, שנאמרו לעם דורשי ה' ע"י המשפיע הגדול והמפורסם מרבנים החשובים דלייקוואד הגה"ח רבי שלמה ולמן פרידמן שליט"א אב"ד דק"ק סאנטוב, והדברים יוצאים מן הלב להשקות את בני ישראל, דברים נשנים מתוקים מדבש המלהיבים את הלבבות ומעוררים לתורת ה' ולעבודתו, אשרי לו שזכה להאיר ולהשפיע על אח"י הצמאים ליבר ה' ואני בתוכם שכבר דליתי מנהר הגדול הזה.

על כן יפה ונאה עשו כעת אשר קיבצו את הגליונות לפונדק אחד, ולהוציא ספר יפה ומפואר "נועם שיה", אשר יוצא לאור לרגל שמחת לבו בנשואי בנו החתן המופלג בתורו"ש נ"י, ובדאי יתקבל ספר נפלא זה ברוב חיבה אצל אחינו בני ישראל המבקשים את ה'.

הש"ח יהיה בערו ויפוצו מעיינותיו חוצה, לגלות ולהאיר בקרב עמך ישראל את האור כי טוב, וזוכה להגדיל תורה ולהאדירה, וימשיך במפעליו הברוכים בעזר ותעצומות, מחיל אל חיל ילכו, בבריות נופא ונהורא מעליא, וירוה נתת דקדושה מכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת דקדושה, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א.

אברהם אלימלך בירדמן

הפצה:

1-718-384-1324

עריכה:

מכון אפריון לשלמות

לייקווד

9996511@gmail.com

היתכן לדבר כך על אנשים הידועים ליראים ושלמים...

סיפר לי כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א שני סיפורים, שמהם למד פרק בגודל מעלת לדון לכף זכות, וכך סיפר:

כידוע שכ"ק מרן האדמו"ר מסקולען שליט"א נוהג לערוך מידי שנה בשנה סעודת הודאה במוצאי שבת נחמו. פעם אחת ערך את הסעודה בעיירה גיבערס, שם נמצאת ישיבת וויז'ניץ. מספר הרבי, שאחר השבת, ראה קבוצת אנשים מדברים בהתמרמרות אודות חסידי וויז'ניץ שהם מתנהגים בגסות ואין להם לב ואין להם מדות, והדברים צרמו לו באזנו, היתכן לדבר כך על אנשים הידועים ליראים ושלמים, ומתנהגים בחסידות ומרבים להיטיב - והחליט לברר מה קרה ומה אירע, ועל מה יצא הקצף.

ניגש איפוא הרבי אל קבוצת האנשים המתגודדים, לברר מה אירע, וכך אמרו לו: הנה הסעודה הגיעו הרבה חסידי סקולען עם האוטו [רכב] שלהם, והחנו אותו ליד ביתו של יהודי אחד מחסידי וויז'ניץ המתגורר שם, והוא הזמין שלעפער טרא"ק [משאית גרר] לגרור את הרכבים משם, ולאחר הסעודה באמצע הלילה מאין ידעו בעלי הרכב היכן הרכב שלהם, ואיך יחזרו לביתם, והדבר יעלה לכל אחד מבעלי רכבים אלו הון תועפות לקבל בחזרה את הרכב שלהם - ממש מעשה סדום!

וכשמע הרבי את דבריהם, החליט לברר בעצמו אם המעשה הזה הוא נכון - כי הלא צריכים לשמוע שני צדדים בכל ענין וענין - והתקשר לאותו חסיד וויז'ניץ, ושאל אותו אם נכון הדבר מה שעשה, השיב הלה שאכן הוא עשה כמו שמספרים עליו, ושאל אותו הרבי "היתכן לעשות כזה דבר ליהודים!?" והשיב האיש הזה דברים נפלאים ביותר, וכך השיב לו:

אבי המתגורר כאן, הוא חבר הצלה, וכשהוא מגיע באמצע הלילה ואין לו היכן להחנות את רכבו - כי כל הרחוב היה מלא עם רכבים - אזי הדבר גובל עם פיקוח נפש, כי אם הוא מקבל קריאה לצאת להצלת נפשות באמצע הלילה, ואין לו את הרכב ליד ביתו, אזי מדובר בהצלת נפשות ממש ה' ישמור! ולכן משום כיבוד אב ופיקוח נפש, הזמנתי גורר שיקח את כל הרכבים, והוא לקח אותם סמוך לכאן, ליד הישיבה דוויז'ניץ, וכל אחד שבא לשאול על הרכב שלו, הראיתי לו היכן הרכב מונח, שזה כמה דקות ללכת מכאן. וכששאלתי אותו שהלא זה יעלה לכל אחד ואחד סכום עצום על לקחת הרכב, הרגיעני ואמר לי, שזה לא יעלה לאף אחד פרוטה, כי הוא שילם הכל מכיסו...

עוד סיפר כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א, שפעם אחת שהה בישיבת וויזשניץ בגיבערס הגאון רבי אשר זעליג גרינבערגער זצ"ל ראש ישיבת "שער אפרים" במאנסי, ובשהותו שם כיבדו אותו עללות לתורה. לפתע הבחין ראש הישיבה, שהבעל קורא הוא אחד מתלמידיו, אשר למד איזה שנים בישיבתו במאנסי, אך הבחור לא נתן שלום לרבו ולא דיבר אתו מאומה, והיתה לראש הישיבה הרגשה כאילו הוא מתנכר אליו ועושה עצמו כאילו לא ידע את יוס"ף, והדבר הפליא אותו מאוד, כי להבחור היה עמו קשר טוב, ואף הצליח בלימודו ועשה חיל, וכאב לו מאוד על התנהגותו זאת, והיתה לו מכך עגמת נפש מרובה.

לאחר כמה שבועות, פגש את התלמיד הזה, והחליט לומר לו את אשר בלבבו. ניגש ראש הישיבה לתלמידו, ואמר לו שהוא גרם לו עגמת נפש על כך שהתנכר אליו, בעת שהייתו בגיבערס, וכשעלה לתורה לא נתן לו שלום, ולא עשה שום תנועה שזוכר אותו, והדבר גרם לו עגמת נפש מרובה.

הבחור מסתכל על הראש ישיבה ואינו מבין מה קרה לו, הוא אומר לראש הישיבה "ידע מורי רבי, מעולם לא הייתי בגיבערס, כנראה - אומר הבחור - היה זה אחי תאומי [צווילינג ברידער] שדומה אלי מאוד, והוא מעולם לא למד אצלכם ואינו מכירכם כלל..."

שייגעץ ארויס...

בעת שאלפי ישראל ליוו את המיטה הקדוש של הגה"ק מסקולען זי"ע, סיפר הגאון רבי אברהם שור שליט"א סיפור נורא ונפלא ששמע ממקור ראשון, וכך סיפר:

היה בחור אחד שלא התנהג כמו שבחור יהודי צריך להתנהג, והמלמד שלו ניסה הרבה להשפיע עליו, אך כל זה לא הועיל מאומה, והבחור שחק ממנו והמשיך במעלליו הרעים. יום אחד הלך המלמד עם כל הבחורים שבכתתו להתפלל תפילת ערבית בשעה מאוחרת בלילה במנין של הגה"ק מסקולען זי"ע. כשנכנסו הבחורים לחדרו, מיד סובב הרבי את פניו ואמר "עס שמעקט נישט גוט" [זה לא מריח טוב]... ומיד הורה הגבאי לכל הבחורים שיצאו מהחדר ויכנסו אחד אחד.

כשהגיע התור של הבחור הסורר להיכנס, מיד כשנכנס אמר הרבי שיוציאוהו משם וישאר בחוץ, ואכן כך עשו. הבחור נשבר מכך מאוד מאוד, וכשחזר הביתה, בכה הבחור כל אותו הלילה, והחליט שמהיום יתחיל להתנהג כראוי. למחר ביקש הבחור הזה מהמלמד שלו שיקחהו בחזרה אל הרבי, ואכן המלמד חזר עמו אל הרבי, ומיד כשנכנס אל הרבי, קיבל הרבי את הבחור במאור פניו, ואמר לו "אה! - א פרישער בעל תשובה"...

סיפר עסקן אחד, שפעם היה בחור אחד שעשה מעשים אשר לא ייעשו, והיה אמור להיכנס בשערי בית הסוהר על פעולותיו אלו. העסקן הזה נכנס אל הגה"ק מסקולען זי"ע, ובקשתו בפיו שיעזור להבחור לצאת מהסבך אליו נקלע, ולפעול שלא יאסרוהו בבית האסורים, ולהתפלל עבורו. הרבי הבטיח לפעול בנידון, ואמר לו שאין לדאוג, ואכן לאחר זמן הצליחו העסקנים, והשלטונות לא אסרו את הבחור הזה.

אחר זמן מה בא העסקן הזה עם הבחור אל הרבי להודות לו על כך שבזכות פעולותיו לא נכנס הבחור לבית האסורים, ומיד החל הרבי לשאול ולשאוג "וכי הבחור הזה אינו בבית האסורים?? **ער איז יא אין תפיסה!!** - הלא הוא ברשות היצר הרע, והוא עושה את כל מה שהיצר הרע אומר לו לעשות!"...

הבחור התרגש מאוד מהדיבורים האלו, ואחר זמן החל לחזור לאט לאט למוטב, עד שעם הזמן חדל לגמרי מדרכיו הרעים, וחזר לדרך הישרה, וכעת הוא אברך חשוב, שתורה וגדולה במקום אחד אצלו, ולאחרונה אף זכה לסיים את כל הש"ס כולו...

פעם אחת כשביקר הגה"ק מסקולען זי"ע בארץ ישראל, נסע למירון להתפלל בציון המצויינת של התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זי"ע, ובאמצע התפילה עם קהל עדת מרעיתו, עמד לידו אדם אחד, וכנראה הייתה לו איזו מחשבה רעה - וברצותו לגרש את היצר הרע ממנו, התחיל לצעוק "שייגעץ ארויס!"... והרבי שעמד בסמיכות אליו, אמר לו בתמימותו "איך גיי שוין" [אני כבר יוצא]...

מהי הסוד של האחדות והשלום ביניכם...

אחד מחשובי הרבנים במאנסי סיפר לי סיפור נפלא, וכך סיפר:

לאחר הסתלקותו של כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע, הגיע בנו כ"ק אדמו"ר מסקולען שליט"א לביקור בעיירה מאנסי, ונכנס אצל כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א. בהיכנסו לבית הרבי מוויזשניץ, אמר הרבי מסקולען, שהוא מפליא ביותר את האחדות הנפלאה ששוררת בין שמונת האדמו"רים לבית וויזשניץ - שכידוע שוררת ביניהם אהבה ואחוה ושלוש וריעות - והוא נורא! והמשיך האדמו"ר מסקולען ואמר: היות ושני אחיי הוכתרו ג"כ לכהן כאדמו"רים לבית סקולען, האחד במאנסי והשני בלייקווד, הנני מבקש מהרבי מוויזשניץ שיגלה לי מהי "הסוד" של האחדות והשלום ביניכם.

כשמע האדמו"ר מוויזשניץ את שאלת האדמו"ר מסקולען, נענה ואמר "אני אגיד לכם - הסוד הוא, שלא די ש"מסכמים" שהאח יכהן כאדמו"ר, נאר עס דארף גיין אין לעבן"...

לאחרונה נכנסתי אצל כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א (ראה "נועם שיח" מס' 130, שבועות

תשע"ט, עמוד ל"א, ע"ש), וסיפר לי סיפור נפלא, וכך סיפר:

לעת זקנותו של זקני כ"ק מרן בעל "אמרי חיים" מוויזשניץ זי"ע, התקשה לאכול לבד, והיו צריכים מישהו שיעזור לו לאכול וכדו', והתפקיד הזה הטילו על גיסי הרה"צ ר' זאב ארנסטר שליט"א. כחודש לפני החתונה של ר' זאב, חיפשו מישהו אחר להחליף אותו ולשמש את הרבי, והתפקיד נפל עלי - מספר הרבי שליט"א.

המשיך הרבי לספר: בלילה שקודם החתונה של ר' זאב, ישבתי עם זקני זי"ע, ועזרתי לו לאכול. לפתע נכנסה הרבנית הצדקנית ע"ה - אשת חבר של ה"אמרי חיים" זי"ע - ושאלה את הרבי "מתי יהיה החתן מאל?" (נהוג בכמה חצרות חסידים, שלילה קודם החתונה, עושין סעודה, והחתן רוקד מצוה טאנץ עם הכלה, ויסודתו בהררי קודש), והשיב הרבי שלא יהיה חתן מאל, שאלה הרבנית "למה לא?", והשיב הרבי "המחותן אינו רוצה". שאלה הרבנית "אולי יביאו את הכלה לחמש דקות ויעשו חתן מאל קצר" וכו'. ולמעשה לא יצא הדבר לפועל ולא היה חתן מאל.

אמר ה"אמרי חיים" לנכדו הרבי שליט"א: אצל חותני (הרה"ק רבי זאב מראחמיסטריווקא זי"ע) היה קפידא כן לעשות חתן מאל, אצל המחותן (הגה"צ גאב"ד אויהעל זצ"ל) יש קפידא לא לעשות חתן מאל, ואצלי - אומר ה"אמרי חיים" - יש קפידא לוותר...

שמעתי מכ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א רמז נפלא, וכך אמר:

אמרו חז"ל (מס' עוקצין פ"ג מ"ב) לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. והנה ידוע, שהאות ה' והאות ח' מתחלפות, ויש לומר הרמז בזה לח' החצרות לבית וויזשניץ, שלאחר הסתלקות אביו הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, נפתחו שמונה חצרות וויזשניץ - אכט רבי'ס - וכולם באחדות אחד עם השני באהבה ואחוה ושלוש וריעות. וזהו הרמז, לא מצא וכו' אלא ה'שלום (האות ה' מתחלפת לאות ח'), שהח' אלו הם השלום...

הרבי הוריד את הספאדיק מראשו...

שמעתי סיפור נפלא שסיפר כ"ק מרן האדמו"ר מגור שליט"א, וכך סיפר:

בעת שמחת נישואיו, כשכבר ישבו החתן והמחותנים בראש השולחן מוכנים ומזומנים למסיבת ה"קבלת פנים", המתינו לבואו של הדוד הגדול כ"ק מרן ה"בית ישראל" מגור זי"ע, אך לפליאתם הרבה, הרבי עדיין אינו מגיע וכלל אינו נראה באופק, המתינו עוד קצת ועוד קצת, השעה מתאחרת אך הרבי בושש לבוא, ורק לאחר שהמתינו זמן רב נראה סוף סוף ה"בית ישראל" מגיע. קהל הנאספים התפלאו על המקרה הזה מאוד מאוד, בהיות שהדבר ידוע שה"בית ישראל" היה דיין גדול והעמיד עצמו לזמנים באופן מופלא עד למאוד, ולמה כאן חרג ממנהגו ואיחר להגיע. המחותן כ"ק מרן ה"לב שמחה" ניגש אל אחיו, וקיבל את פניו בשמחה, ומיד שאל אותו לסיבת איחורו ואם הכל בסדר, וה"בית ישראל" גחן ולחש לו משהו באזנו, ואף אחד לא שמע את שיחה ומה היתה התשובה של ה"בית ישראל".

שנים רבות אח"כ, שאל ה"לב שמחה" את בנו - יבלחט"א כ"ק מרן האדמו"ר מגור שליט"א - וכי יודע אתה למה איחר דודך הרבי ה"בית ישראל" להגיע לשמחת הנישואין שלך? אמר לו הרבי "לא, אינני יודע", אמר לו אביו, אני אגלה לך, וכך אמר ה"לב שמחה":

אחי - הרבי ה"בית ישראל" גילה לי דבר נורא עד למאוד - שבעת שעמד לצאת מביתו להשתתף בשמחת הנישואין שלך, בעודנו עומד על מפתן דלת ביתו, התחלחל הספק בלבו, בהיות שלדאבון לב הוא לא זכה לפרי בטן חיים וקיימים משלו, ולכן מנקרת היתה הספק בלבו שמא הוא אינו שמח בשמחתי שמחה שלימה, ומשכך, החליט שאין זה מן הראוי לבוא להשתתף בשמחתי מתוך שמחה שאיננה שלימה ואמיתית, ולכן נכנס בחזרה לביתו - הוריד את הספאדיק מראשו - והתיישב אצל השולחן והתחיל להתבונן בחשבון הנפש אמיתית ונוקבת האם שמחתו היא שמחה שלימה ואמיתית, ורק כשהיה פשוט וברור אצלו שהוא שמח בשמחתי מתוך עומק הלב בשמחה שלימה - כמו "אן אייגן קינד" - רק אז חבש את הספאדיק לראשו ובא להשתתף עמנו בשמחתנו...

סיפר לי הרה"ג ר' דניאל גראס שליט"א רב וראש הכולל "נעימות החיים", ששמע מהגאון החסיד רבי דניאל אלטר שליט"א בנו של כ"ק מרן ה"פני מנחם" מגור זי"ע, שבסוף ימיו של כ"ק מרן ה"לב שמחה" מגור זי"ע, כשכבר היה תשוש וחולה, התקיים מנין בביתו, ואביו ה"פני מנחם" השתתף אף הוא בצל אחיו והתפלל במנין שלו, ובעת ההפסקה באמצע התפילה, היו האחים הקדושים האלו לומדים ביחד בחברותא.

מספר רבי דניאל, שפעם אחת בפרשת קדושים, רצו האחים ללמוד את המדרש על פרשת קדושים, ולקחו מדרש רבה והתחילו לחפש את המדרש על הפרשה, אך מפאת שאין הרבה מדרש על פרשת קדושים, לכן לא מצאו את זה מיד, רק דפדפו כאן וכאן עד שמצאו את המדרש, ונעה ה"לב שמחה" ואמר לאחיו "זעט אויס אז קדושים איז שווער צו טרעפן..."

הפארציטישע רבי היחיד...

סיפר לי הגאון רבי שמחה בונם ליירוון שליט"א מירושלים עיה"ק בעל מחבר ספרי "שולחן שלמה" ועוד, שהיה לאחרונה אצל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, ובתוך דבריו אמר להרבי "רבי! האדמו"ר מוויזשניץ כבר איננו - האדמו"ר מסקולען כבר איננו - הרבי הוא הפארציטישע רבי היחיד שעדיין נשאר עמנו לאורך ימים ושנות חיים, והרבי הוא הצינור להשפיע על הדור!!"
כשמעו הרבי שליט"א את דבריו, הוציא אנחה עמוקה מפיו, ואמר בגודל ענוותנותו "הלואי זאל איך קענען, הלואי זאל איך קענען"...

לאחרונה פגשתי את הרב החסיד הישיש ר' יהושע יאקאבאוויטש שליט"א (שהוא שריד לדור הישן, והוא במלוא תוקפו ועוזו, בבריאות הגוף והנפש לאיטי"א). האיש הזה הוא חסיד נלהב של כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א. הוא לא מחסיר שום "טיש" שעורך הרבי - הן אלו המתקיימות בשבתות וימים טובים והן אלו המתקיימות בימות החול, כמו"כ הוא אינו מחסיר שום תפילה, והוא עומד כמעט כל התפילה ליד העמוד לשמוע היטב את החזן, וכמו"כ בעת קריאת התורה עומד על הבימה לשמוע את הבעל קורא, בעת שהקהל רוקדים, הוא רוקד עמם בכל כוחו, והוא נדחף עם הבחורים והאברכים לראות את הרבי ולתפוס שירים ולשמוע את ההבדלה של הרבי במוצאי שבת.
ניגשתי אליו ושאלתי אותו למה בחר בדווקא את האדמו"ר מראחמיסטריווקא שיהיה לו ל"רבי" ולהסתופף בצילו, בפרט שבימים ההם היו הרבה רבי'ס לבחור מהם, והשיב לי "מפני שהוא דומה מאוד להצדיקים של הדור הקודם שזכיתי להכירם". שאלתי אותו לדוגמא לאיזה צדיק הוא מתכוין, והשיב לי, שמאוד קשה לו לצייר דמות צדיק אחד לדוגמא, באשר הוא זכה להכיר הרבה מהצדיקים של הדור הקודם, ברם בכלליות הנהגה של האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א הוא מאד "פארציטיש"..."
הוסיף לספר, שעוד זכה לראות צדיקים שלפני ב' דורות, כמו מרן הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע, שעוד קיווה שהוא יניח לו תפילין, ברם הרה"ק נסתלק טרם שנעשה בר מצוה, והניח תפילין אצל בנו מרן הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע.

סיפר לי הרה"ח הישיש הנ"ל, שבשנות בחרותו שהה פעם מרן הרה"ק בעל "אהבת ישראל" מוויז'ניץ זי"ע בעיר מישקולץ, והוא השתוקק מאוד לנסוע לשם ולשבות בצל קדשו של הרבי, ברם בהיותו חסיד בעלזא - ולא היה נהוג בימים ההם שחסיד בעלזא נוסע לרבי אחר - לכן הלך וביקש "רשות" מאביו אם יכול ללכת ולשבות בצל הקודש של ה"אהבת ישראל".

כשמעו אביו את בקשתו, אמר לו שמרן הרה"ק מבעלזא זי"ע הפליג מאוד בשבחו של ה"אהבת ישראל", והתבטא עליו בלשונות נעלים ביותר, וא"כ - אמר לו אביו - בודאי שיהינך יכול לנסוע... מספר ר' יהושע, שהרבי בעל "אהבת ישראל" זי"ע, בחן אותו אז על מס' נדרים דף מ' - ולפתע התחיל הרה"ח הישיש להגיד "זאגט די גמרא" - ונשתוממתי לשמוע איך שאדם בגיל מופלג כזה בליעה"ר מתחיל להרצות בשטף כמעט את כל הדף הגמרא הזה בעל פה בלי שום טעות...

עוד אמר לי הנ"ל, שהוא זוכר היטב את דו"ז הגה"צ רבי שלום ווידער זצ"ל אב"ד נירעדהאז, כי התגורר אז בעיירה זו. מספר ר' יהושע, שבאותה עיירה נחלקו הצדדים לכאן ולכאן אודות הרבנות של דו"ז רבי שלום - חלק מהקהל תמכו ברבי שלום שיכהן כרב העיירה וחלקם לא רצו להכתירו רשמי כרב, והגה"ק בעל "מנחת אלעזר" ממונקאטש זי"ע תמך מאוד בכך שיכתירו את רבי שלום שיכהן כרב הקהילה.
מספר ר' יהושע שעדיין חקוק היטב בזכרונו, שפעם בהיות ה"מנחת אלעזר" בעיר נירעדהאז, התפלל שם תפלת שחרית, ובהגיעו להפיסקא "שלום רב לאוהבי תורתך", הכריז ה"מנחת אלעזר" בקול ואמר "שלום רב" [רן] - לשון נופל על לשון - כאומר, "שלום", הוא יהיה כאן הרב...

איך ארבעט נישט פאר די מוסדות...

סיפר לי אחד ששמע סיפור נפלא מאת כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-וויליאמסבורג שליט"א, וכך סיפר:

לפני הרבה שנים יצא אביו מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע במחאה גדולה אודות ענין אחד, והיו הרבה אנשים וביניהם חסידי וויזשניץ שלא ראו בעין יפה המחאה הזו שגרמה לרוגז רב בקרב הרבה אנשים. באותה תקופה נכנס אל הרבי הגה"צ רבי מנחם מונדרר זצ"ל האדמו"ר מקאסוב-ירושלים, ושאל את הרבי "אני מבין שלפני שהרבי יצא עם דבר המחאה החריפה הזו, הוא לקח בחשבון שיהיו אנשים שונים שיהיה להם טענות על כך, אמנם שאלתי הוא, האם לקח הרבי בחשבון, שיהיו אנשים מחסידיו, בעלי יכולת ובעלי ממון, שבעקבות המחאה יפסיקו לתרום נדבות הגונות להמוסדות של הרבי, ויהיה הפסד גדול להמוסדות??"

אמר לו הרבי "איך ארבעט נישט פאר די מוסדות, איך ארבעט פאר'ן אייבערשטער" [איני עובד עבור המוסדות, אני עובד עבור הקב"ה]...

סיפר כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, שפעם אחת שאל את אביו הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, מפני מה הוא מוחה על דברים ועניינים מסויימים שאין לו שום שייכות אליהם, והמשיך ואמר לאביו, שישנם אנשים שמסתכלים עליו כאילו הוא ה"בעל הבית" של העולם, והם אינם מבינים מפני מה הרבי מתערב בעניינים שאין לו שום שייכות אליהם.

השיב לו אביו במתק לשונו "אילו הייתי ה"בעל הבית" של העולם, לא הייתי צריך לעשות רצון ה', ואמנם אדרבה, מפני שאיני "בעל הבית" של העולם, לכן הנני נכנע תחת רצון ה', ולכן דייקא מפני כך אני מוחה על כל זה"...

סיפר לי אחד, שלפני הרבה שנים חיבר אחד מבני משפחתו ספר על תולדות חייו ופועליו של כ"ק מרן ה"אמרי חיים" מוויז'ניץ זי"ע, ועלה בדעתו להראות את החיבור לבנו של ה"אמרי חיים", ה"ה מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, ולקבל ממנו הסכמה על הספר, ומפני שהיה חפץ שהספר ישא חן אצל הרבי, לכן בחר קטעים מסויימים מהספר, בידעו שהרבי יהנה מהם בוודאות, והראה אותם להרבי.

והנה, כשנכנס הלה אל הרבי, הראה לו תחילה מה שכתב בספרו, שמרן ה"אמרי חיים" זי"ע היה מקפיד שלא יצלמו אותו ולא יעשו ממנו תמונות - ובידעו שהרבי מוויזשניץ מקפיד מאד שלא יצלמו אותו, חשב שבודאי יהנה מזה הרבי ביותר. הרבי הסתכל על זה והגיב: "נו - איך ווייט נישט וויפיל דער טאטע האט מקפיד געווען אויף דעם" [נו - איני יודע עד כמה הקפיד אבי על זה], והחזיר לו את הספר...

מה לי לחפש אצלו? הלא הנני חסיד גור ולא חסיד וויז'ניץ...

סיפר לי אחד סיפור נפלא ביותר, ששמע אותו ממקור ראשון, וכך סיפר: אדם אחד שהוא חסיד גור, היה לו בן עם קשיים מסויימים, ומחמת כן לא רצו לקבלו בתלמוד תורה דחסידי גור, ועל אף כל הבקשות והתחנונים של האב שיכניסו את בנו, התנגדו לכך הנהלת הת"ת ולא רצו להכניסו בשום פנים ואופן מחמת הסיבות והחשבונות שלהם. האב התהלך שבור ורצוץ ולא ידע מה לעשות.

והנה הב"ב של האיש הזה, כשראתה את צער בעלה, ביקשה ממנו שיכנס אצל מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ ב"ב, אך הוא לא רצה לשמוע על כך, וטען באזני הב"ב "מה לי לחפש אצלו? הלא הנני חסיד גור ולא חסיד וויז'ניץ, וכי אכניס את בני לת"ת דחסידי וויז'ניץ?" אך היא בשלה, האדמו"ר מוויז'ניץ ידוע כאחד שעסוק הרבה בעזר וסיוע לאחינו בני ישראל, וגם לאלו שאינם משתייכים לחסידות וויז'ניץ, ובכן, הואל נא לגשת אליו, ולפחות ישמע לעצקתינו וישתתף בצערינו. ואכן לאחר הפצרות מרובות מצידה, נעתר האיש לבקשתה, והזמינו תור להיכנס אל הרבי בקרית וויז'ניץ בבני ברק.

התור נקבע למוצ"ש, והנה כידוע לכל, שלאחר העבודה העצומה של שבת קודש אצל הרבי שליט"א, יתכן לפעמים שבמוצש"ק יכול הרבי להתנמנם כמה דקות באמצע קריאת קוויטל וכדומה, לאור עייפותו המרובה. וכך אירע לאותו יהודי, כשהגיע תורו להיכנס בקודש פנימה, נכנס ביחד עם ב"ב, וכתבו על קוויטל את כאבם ובקשתם אודות בנם, והרבי שמע את אשר בפיהם, וקורא את הקוויטל שלהם, אך דא עקא, שלמזלם היה הרבי עייף מאד, ובעייפותו הרבה התנמנם הרבי כמה וכמה פעמים, ובאמצע כשהתעורר, שאל אותו לשמו ולשם בנו, ובאיזה מוסדות מדובר, והאציל עליהם את ברכתיו, ופטרם לשלום. החסיד הנ"ל יצא מאת הקודש, ולבו בל עמו, ואמר לב"ב "על זה הוצרכתי לבוא לכאן?? לראות איך שיהודי יושב ונרדם??"

למחרת בשעה שמונה בבוקר, השתומם האיש הזה לקבל טלפון ממנהל הת"ת, אליו רצה להכניס את בנו, והמנהל אומר לו שהוא יכול לבוא עם בנו לת"ת, והם מקבלים אותו כתלמיד מן השורה לכל דבר, וכבר מוכן עבורו כסא ושולחן. היהודי לא ידע את נפשו מרוב התרגשות, ושאל את המנהל "מה אירע כעת שהחלטת לפתע פתאום שאני יכול לבוא עם בני אצלכם", השיב לו המנהל "אמש באישון לילה אני מקבל טלפון, וכשאני מרים, שמעתי שהאדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א מדבר בכבודו ובעצמו, והוא ביקש מאוד שאואיל בטובי להכניס את בנך לת"ת..."

אויב דו וועסט פארגינען יענעם...

בש"ק אחד שהיתי בבארא פארק, ובליל ש"ק - בשעה מאוחרת בלילה - עברתי במקרה ליד ביהמ"ד הגדול דחסידי באבוב, ואמרתי לעצמי אכנס פנימה להשתתף קצת בשולחן הטהור של כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב שליט"א, ובדיוק בעת שנכנסתי, היה הרבי באמצע אמירת תורה, ואמר אז דבר נפלא, וכך סיפר:

פעם נכנס אדם אחד לאבי הרה"ק מבאבוב (רבי שלמה השני) זי"ע, וביקש ברכה ועצה להצליח בביהמ"ד החדש שהוא עומד לפתוח לעצמו, שהכל ילך כשורה בלא עיכובים ובעיות, ובעודו עומד אצל אבי, נכנס יהודי אחר שהוא עומד לפתוח בית מסחר לנעליים, וגם הוא ביקש עצה וברכה איך להצליח במסחרו - "רב ושוסטער בבת אחת!" - ולשניהם אמר אבי זי"ע **בדיוק** אותה עצה ממש! וכך אמר להם אבי זי"ע "אם יהיה לך עין טובה - **אויב דו וועסט פארגינען יענעם** - אז תצליח בע"ה"..."

סיפר מרן האדמו"ר מוויז'ניץ - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק, שכאשר בא הרה"ח ר' מנחם אליעזר מוזס הי"ו אל הגה"ק מקלויזנבורג זי"ע להזכיר את כ"ק מרן האדמו"ר ה"אמרי חיים" זי"ע לרפואה (אחר ראש השנה תשכ"ה בו נפל ה"אמרי חיים" זי"ע למשכב), אמר לו ר' מנחם אליעזר שהוא חושש שאירע כך להרבי ה"אמרי חיים" מחמת עין הרע. כששמע הגה"ק מקלויזנבורג את ההשערה, אמר לו הרבי "שמע נא ואספר לך סיפור נפלא שבדידי הוי עובדא", וכך סיפר הרבי על עצמו:

כשהעתיקתי את דירתי מארצות הברית לארץ הקודש, חזרתי אחר מקום מתאים לרוחי לבסס שם קהילת חסידים לבנות בית המדרש ומוסדות ובנייני מגורים. כשהופעתי אצל ה"אמרי חיים" זי"ע, הרציתי לפניו מבוקשי לקבוע את משכני כאן בבני ברק, והציע לי ה"אמרי חיים" לקבוע משכני ברחוב עזרא (היכן שלימים נבנה במקום קרית נדבורנא). ושאלתי את ה"אמרי חיים", "וכי אין חשש שמא יבואו החסידים לידי תחרות", שלל ה"אמרי חיים" את דבריי ואמר לי, "אדרבה, תקבעו משכנכם כאן ואל תחששו, אם יתרבו משפיעי תורה וחסידות בעיר, אזי יתרבו גם חסידים השואפים לקבל ולקנות תורה וחסידות, וכמאמר העולם 'אז ס'איז דא אסאך קרעטשמארע'ס איז דא אסאך טרינקערס"..."

כל זה סיפר כאמור הגה"ק מקלויזנבורג לר' מנחם אליעזר מוזס, והוסיף הרבי: הנה כתיב (משלי כ"ב, ט) "טוב עין יבורך", ואחר שראינו טוב עינו של האדמו"ר מוויז'ניץ, ודאי אשר אין עין הרע שולטת בו!..."

ברוך המקדש שמו ברבים

לאחרונה ביקרתי אצל מו"ח שליט"א במאנסי, ושבתתי שם בשבת קודש, ובליל שבת הלכתי לעריכת השולחן של כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א. בהיכנסי השתוממתי לראות שבראש השולחן יושבים שני אדמורי"ם - שניהם לבושים עם קאלירטע בעקיטשע - שניהם יושבים על אותה כסא בדיוק - לפני כל אחד מונח בדיוק אותה חלה דעקל - לפני שניהם היה אותו גביע מזהב וכו'. כשהסתכלתי שוב לעברם, ראיתי שהרבי השני לא היה אחיו של הרבי, אלא היה זה **בן אחיו** של הרבי - ה"ה כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ-בארא פארק שליט"א.

היה לי לעונג שבת ולמשיב נפש לראות את הכבוד שכל אחד חולק להשני - אחד קידש על היין בקול, ואח"כ קידש השני על היין בקול - שניהם בצעו על החלה - הם התחלקו ביניהם עם הזמירות, כל אחד התחיל זמר אחר - וכל אחד מהם אמר תורה. כך חזר המחזה משובב נפש זה בסעודה שלישית, כל אחד כיבד את חבירו ביותרת הכבוד - כל אחד אמר תורה - כל אחד זימר זמר אחר - והרבי הצעיר בירך על הכוס, והיה זה מחזה הוד ונהדר.

כשהבעתי את התרגשותי לאחד מחשובי החסידים במאנסי, סיפר לי הלה, שגם התפילות התחלקו האדמורי"ם ביניהם, והרבי כיבד את בן אחיו לגשת לעמוד לספירת העומר.

כמו כן סיפר לי החסיד הנ"ל, שלפני איזה שבועות שהה הרבי ממאנסי בשבת קודש מחוץ לעיר, וביקש מאחיו כ"ק האדמו"ר מוויזשניץ ירושלים-לייקווד שליט"א לבוא לבית מדרשו ולערוך שם את השולחן במקומו. בדרך כלל כשאחיו מגיע אצלו, יש להרבי מירושלים-לייקווד שטענדער מיוחד בשבילו, אך באותה שבת הורה הרבי ממאנסי שלא צריכים להעמיד את השטענדער המיוחד לאחיו, שכן אחיו יכול לשבת על מקומו שלו, ולמה שמקומו שלו ישאר ריק... ואכן הרבי מירושלים-לייקווד ישב על מקום אחיו במאנסי, וניגש לכל התפילות שנוהג הרבי לגשת, וערך שם את השולחן הטהור ממש כמו אחיו...

אח"כ לקח אותי אותו חסיד לסיור בבית המדרש, והראה לי על הקיר שנתלה מודעה גדולה שבה כתוב "קריאת הקודש מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א", והייתי בטוח שזהו איזה הוראה מאת האדמו"ר ממאנסי שליט"א - המרא דאתרא של המקום - אך מה מאוד הופתעתי כאשר בחתימת המכתב התנוססה חתימת יד קדשו של כ"ק האדמו"ר מירושלים-לייקווד שליט"א...

אח"כ הראה לי הנ"ל עוד מודעה, שם נכתב ש"קבלת קהל של כ"ק אדמו"ר שליט"א תהיה במקום אכסנייתו במאנסי", ולא הבנתי מה הכוונה "במקום אכסנייתו", הלא הרבי דר במאנסי?! והראה לי הלה בראש הדף שם נכתב "בית הגבאים של כ"ק אדמו"ר שליט"א", ושוב לא הבנתי עד שראיתי באותיות קטנות הכתובת של בן אחיו האדמו"ר מבארא פארק...

אח"כ ראיתי עוד מודעה ש"כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ישובת בשבת קודש בטבריא", ולא הבנתי, הלא הרבי עורך את שולחנו ביום חמישי לכבוד ל"ג בעומר ולכבוד יום ההצלה של אביו זי"ע, ואיך יגיע לשבות בשבת בטבריא, עד שראיתי שהכוונה על כ"ק האדמו"ר מבית שמש...

במוצאי שבת נכנסתי אצל האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א, ואמרת לי שבאתי לכאן לברך ברכה, ואז אמרתי **"ברוך המקדש שמו ברבים"**...

צריכים לעשות הכל ואפילו להיכנס לגיהנום!!

סיפר אדם אחד שהיה בתוך שנת אבילות על אביו ל"ע - שהוא שאל את הגה"צ המפורסם רבי אברהם יוסף ראזנבלום זצ"ל ראש ישיבת "שערי יושר" - היות שהוא "חיוב" ומתפלל כל התפילות אצל העמוד, ולפעמים יארע שאדם אחד רוצה לגשת להתפלל אצל העמוד מחמת איזו סיבה שתהיה, או לפעמים רוצה אחד להתחלק עמו עם התפילות, שחצי תפילה יתפלל הוא וחצי תפילה יתפלל השני, אז הוא רוצה לדעת אם מוטל עליו להתנהג תמיד במידת הוותרנות, ולוותר להשני אפילו במקום שהלה אינו צודק בבקשתו.

השיב לו ראש הישיבה: באמת צריך כל יהודי להתנהג במידת הוותרנות ולהיכנע לדרישות השני מפני דרכי שלום, אפילו במקום שהלה אינו צודק כלל, אמנם כל זה הוא דווקא כשמדובר אודות "אייגענע כבוד" [הכבוד העצמי שלך], אבל כאן, שמדובר שמתפללים אצל העמוד מחמת ה"חיוב", הלא כאן זה ענין של "כיבוד אב"...

הרה"ח הנודע ר' יעקב הלפרן ז"ל מבני ברק נתייתם מהוריו בעודו ילד קטן, ולא זכה לקיים מצות כיבוד אב ואם כראוי, והשתוקק מאד לזכות במצוה יקרה זו.

פעם פגש איזה רב מתל אביב, והרב התאונן בפניו שהוריו עלו לאחרונה מפולין בחוסר כל, ואין להם כסף כדי מחייתם, והוא עצמו אין בידו לפרנסם, והוא מצטער מאד על כך. שאלו ר' יעקב "כמה עולה שכר מחייתם לחודש?" נקב הלה בסכום מסויים. אמר לו ר' יעקב שהוא מוכן לכלכלם מידי חודש בחדשו, בתנאי שיתן לו במתנה את השכר של מצות "כיבוד אב ואם", כדי שזה ייזקף לזכותו. כששמע אותו רב את בקשתו ותנאו, אמר לו שזו שאלה קשה, והוא צריך להתיישב בדבר, ויודיעו קשיהא לו תשובה ברורה על כך.

הרב נכנס אצל מרן הגה"ק בעל "חזון איש" זי"ע, ושטח בפניו את כל הענין, ושאל אותו האם מותר לו לוותר על שכר המצוה של "כיבוד אב ואם" ולתתו במתנה לר' יעקב כדי שהוריו יוכלו להתכלל בכבוד.

כששמע ה"חזון איש" את שאלתו, שאל אותו ברוב השתוממות "מה?? אתה דואג על השכר של המצוה?? בשביל ההורים צריכים לעשות הכל ואפילו להיכנס לגיהנום!!" ... וה"חזון איש" נשתהה קימעא, והמשיך ואמר לו בבת שחוק "אל תדאג! להקב"ה יש מספיק שכר לשניכם"...

לא אלמן ישראל...

סיפר לי חסיד סקולען אחד המתגורר בלייקווד, שלחג השבועות העעל"ט, נסע לבארא פארק לשבות בצל כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען שליט"א. כשנכנס אל הרבי לקבל ברכת שלום, שאל אותו הרבי "מה אתה עושה כאן? הרי אתה מגיע מלייקווד! נסעת מהר סיני לקבלת התורה?"

השיב החסיד הזה ואמר, שידוע הסיפור, שלפני שנים, נסע אחד מלייקווד לחוג את חג השבועות בצל קדשו של מרן הרה"ק מסקווירא זי"ע. כשחזר, שאל אותו הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל "הכיצד עשית כדבר הזה לנסוע מהר סיני לקבלת התורה?" השיב החסיד ואמר, ששם בסקווירא נמצא משה רבינו... כששמע הרבי את דבריו, נענה בענותותו ואמר: הלא כעת נמצא משה רבינו בלייקווד, ה"ה אחי כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען-לייקווד שליט"א...

עוד סיפר לי הנ"ל, שבאסרו חג פסח העעל"ט נסע מלייקווד לבארא פארק להשתתף בעריכת השולחן של כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען שליט"א. כשראה אותו הרבי, שאל אותו "מה אתה עושה כאן? והלא אתה מלייקווד ויש לך שם רבי - ה"ה אחי כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען-לייקווד שליט"א?", ענה לו החסיד בחכמתו ואמר "בשלמא פסח מישט מען זיך נישט, אבער נאך פסח קען מען זיך מישן"...

לאחרונה שהיתי בבארא פארק לשבת קודש, והלכתי להשתתף בשולחן הטהור של כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען שליט"א, והרבי כיבד אותי להתחיל את הניגון "צור משלו אכלנו". לאחר ששרתי את הניגון, במקום שאני יודה להרבי על הכיבוד, הסתובב הרבי לעומתי ואמר לי ייש"כ על מה ששרתי את הניגון...

שמעתי סיפור נפלא: בלונדון היה ילד אחד שהלך לחנות לקנות דברים שונים, בלכתו ברחוב, נקראה השקית, וכל הדברים נפלו על הרצפה. הילד עמד בחוסר אונים, והסתכל על כל מה שקנה איך שהם מתגללים בראש כל חוצות על הרצפה, ולא ידע להשית עצות בנפשו. לפתע, בעודו עומד באיבוד עשתונותיו, ניגש אליו אחד שהבחין בכל מה שאירע, ואמר לו שימתין כמה דקות והוא כבר חוזר אליו. האיש הזה הלך במהירות, וחזר כעבור כמה דקות עם שתי שקיות, והתחיל להכניס את הדברים לתוך שתי השקיות, את האחת הוא נטל עמו ואת השניה הוא נתן להילד וכך התחילו ללכת ביחד. היהודי שאל את הילד היכן הוא מתגורר, וכשאמר לו הילד, אמר לו הלה שהוא יעזור לו עד שיגיעו לביתו, ואכן האיש הזה הלך עם הילד עד לביתו, ועזר לו להעלות את הדברים להבית, ונפרד ממנו לשלום.

כעבור זמן, נסתלק כ"ק מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, וכל בניו הוכתרו לכהן כאדמו"רים לבית וויזשניץ, ואחד מבניו המתגורר בלונדון עלה גם הוא לכהן כאדמו"ר מוויזשניץ-לונדון. בשבת הראשונה כשערך הרבי החדש את השולחן הטהור, כולם נקבצו ובאו לך מכל העיר לונדון לחזות בעבודתו הק' בשבת הראשונה, וגם הילד הזה הלך לשם. לפתע שם הילד לבו לזה שיושב בראש השולחן, ואמר בהתרגשות לאביו "אבא! הבט וראה! - האיש הזה - הוא היהודי שעזר לי אז עם החבילות שלי"...

סיפר לי הרה"ח ר' דוד יודא גרונער שליט"א מחשובי חסידי סקולען בלייקווד, שבהלוויית מרן הגה"ק מסקולען זי"ע - בעת הקבורה - הבחין שלידו עומד כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-גיבערס שליט"א, כשהוא לבוש עם רביש'ע פעלץ, ולפתע שמע שאחד אמר להרבי שאחיו הגדול כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א משתתף גם הוא בהלוויה, ואולי רוצה הרבי ללכת לעמוד לידו. אמר לו הרבי שילך לבדוק אם אחיו לבוש גם הוא עם פעלץ. הלך הלה ובדק, וחזר ואמר שאחיו הרבי אינו לבוש פעלץ אלא רעז'ולקע פשוטה, ואמר הרבי שא"כ לא ילך לעמוד לצד אחיו, ואז הלך אחד ממקורביו, וביקש מאחד אם יכול להשאיל להרבי את הרעז'ולקע שלו, והביא את הרעז'ולקע להרבי, ואז פשט הרבי את הפעלץ בעודו עומד בבית החיים, ולבש את הרעז'ולקע והלך אצל אחיו הגדול לעמוד לצדו.

הרבי יכול להיכנס - זה בסדר...

סיפר לי אחד שנכנס עם כל משפחתו אצל מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ ב"ב עם קוויטל, ועל השולחן של הרבי היה מונח איזה 'נאש' [ממתק] שנשארו משמחת תגלחת שהתקיים אצל הרבי לפני כן. אחד הילדים שהבחין בממתק הזה, התחיל להפציר באביו שיתן לו את הממתק, וכמובן שהאב התעלם מהפצרותיו של בנו, אך הבן לא הרפה, והמשיך בהפצרותיו ביתר שאת וביתר עוז. כשהבחין הרבי שהילד מפציר הרבה באביו אודות איזה ענין, שאל הרבי את האב "מה הוא רוצה?", ואמר האב שהוא רוצה את הממתק המונח על השולחן. אמר הרבי "הלא נמצאים כאן עוד ילדים", ותיכף ומיד ציוה הרבי לקרוא את הגבאי, וביקש ממנו שיביא לו חבילה שלימה מאותו הממתק, וכאשר הביא לו, נתן הרבי לכל הילדים שהיו שם ממתק אחד...

כשהיה הרבי מוויז'ניץ שליט"א לאחרונה בעיה"ק "צפת" למנוחת הנפש, הוצרך הרבי להיות במקום מסויים, ובהיותו במכונית על אם הדרך, שמע הרבי איך שאחד הגבאים אומר להשני "עדיין לא אכלתי היום". מיד כשהגיעו בחזרה להדירה בצפת, עלה הרבי אל דירתו, ולאחר כמה דקות ירד כשבידו עוגה, וחתך את העוגה ונתן להגבאי הזה, ואח"כ הלך שוב לדירתו, וחזר עם מגש פירות ונתן להגבאי. כמובן שהגבאי לא הרגיש בנוח מזה שהרבי טורח למענו, ואמר להרבי במבוכה "לא לזה היתה כוונתי", השיב לו הרבי ואמר "מתי יש לי הזדמנות לקיים כך מצות 'הכנסת אורחים'..."

יום אחד נסע הרבי שליט"א לבית החולים לבקר איזה חולה, וכשהגיע ליד חדרו, הבחין הרבי שזה עתה גמרו לנקות את הריצפה, ולכן נמנע מלהיכנס להחדר, רק המתין בפרוזדור מחוץ לחדר עד שתתייבש הריצפה. בינתיים נודע למנהל בית החולים על הימצאותו של הרבי בבית החולים, ומיד בא במרוצה לדרוש בשלום הרבי. כשראה איך שהרבי ממתין בפרוזדור, אמר לו "הרבי יכול להיכנס - זה בסדר", אך הרבי השיב לו "הלא אחד עבד כאן כדי לנקות, אני יכול להמתין..."

בעת שהות הרבי בצפת, היה אדם אחד שהוא היה ה"בעל תפילה" הקבוע לתפילת מעריב במנין של הרבי. פעם אחת קיבל ה"בעל תפילה" איזו משרה, ומחמת כן שוב לא היה יכול להגיע בזמן. כשנודע לו להרבי מזה, פנה לכל אחד מהמתפללים הקבועים במנין הזה, ושאל אותם אם יש להם "בעיה" בזה שיתפללו מעתה יותר מאוחר - ואכן - מאז אותו יום, קבעו את המנין של הרבי לשעה יותר מאוחרת, כדי שאותו אדם לא יאבד את קביעותו להיות ה"בעל תפילה"...

פעם נכנס אצל הרבי אדם אחד, והרבי שאל אותו "מה שם אביך?", ואמר לו "אברהם", ושוב שאל אותו "מה שם חמיך", וענה לו את שמו. אמר לו הרבי "כשאני אומר את שם אביך או שם חותנך, אני יכול להגיד 'אברהם', אבל אם אתה אומר את שם, צריך אתה להוסיף את התואר 'ר'..."

הילד ישראל אברהם הוא שקרן...

סיפר לי אחד סיפור נפלא ששמע מזקן אחד, וכך סיפר הזקן:

לפני הרבה שנים נתגדלתי בבית כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע בעל "נועם אליעזר", ביחד עם עוד הרבה יתומים - שהבית של הרבי היה להם לבית - וביום אחד אירע שילד אחד שבר משהו בבית וגרם להפסד, אך הילד לא רצה להודות על כך, ולכן התחיל להאשים את חבריו השני שהוא עשה את זה, והילד ההוא התחיל להאשים ילד אחר שהוא עשה את זה, בקיצור כל אחד מהילדים האשים מישהו אחר והיתה שם מחלוקת גדולה.

לפתע ניגש אל הילדים ילד אחד שקראו לו "ישראל אברהם", שהוא היה בנו של הרבי בעל "נועם אליעזר", "ובמקרה" גם הוא נתגדל בבית הזה, ואמר לנו בבושת פנים ובקול מלא חרטה, שהוא מתבייש לומר לנו, אך האמת הוא שהוא אשם בכל מה שאירע, והוא בעצמו גרם שלא בכונה להפסד הגדול הזה, "ובכן" - אמר הילד - "מבקש אני ממכם שלא להאשים אחד את השני על כך, כי אני ולא אחר עשה את זה, ומתוודה אני על כך"...

והוסיף אותו זקן לומר: למעשה, ידעתי גם ידעתי, כי הילד הזה ישראל אברהם הוא שקרן גדול, כי לא הוא עשה את זה, וסתם אמר על עצמו שעשה כן כדי להשקיט את המריבה, ואם תשאל מהיכן אני יודע שכן הוא - אני אגיד לך - כי אני הוא זה שעשה את הדבר הזה...

מספרים שפעם נכנס אדם אחד לבית כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען זי"ע בעל "נועם אליעזר", וראה שהרבה ילדים ישנים שם, והיו אלה היתומים הרבים שהרבי גידל בביתו כבנים ממש, וראה הלה שלכל אחד ואחד יש מטה מוצעת עם כלי מטה נאים ויפים, אולם לפתע, בעודו מתבונן סביבו, נחרד לראות שילד אחד ישן על הרצפה בלא מטה ובלא מצעות, והתפלא הלה על זה מאוד, מפני מה נפל עליו הגורל על אותו ילד מסכן שלא לקבל מטה מוצעת לישון עליו, והרהיב בנפשו לשאול את הרבי על כך, והשיב לו הרבי בחיוך: כל הילדים האלה הם הבנים שלי, אבל הילד הזה הוא בני חורגי - "א שטיפ קינד" - וכאשר שאל האיש את הרבי לשמו של הילד הזה, השיב הרבי שקוראים לו "ישראל אברהם"...

סיפר בני הרב מאיר דוב שליט"א, שבבחרותו שהה פעם כ"ק מרן הגה"ק מסקולען זי"ע בלייקווד, והלך בשעה מאוחרת בלילה עם כמה מחביריו, ורצו להיכנס אל הרבי. כשהגיעו לשם ראו שעשרות אנשים מחכים בתורם להיכנס אל הרבי, וכאמור היה זה כבר בשעה מאוחרת בלילה, אך הם החליטו בכל זאת לא ללכת משם רק להמתין לתורם.

כשהגיע התור היה זה כבר סמוך לעלות השחר, ואז, ברצותם להיכנס אל הרבי, אמר להם הגבאי שאינו יכול להניחם להיכנס עכשיו, כי הוא חייב להביא להרבי לטעום משהו, כי הרבי צריך לטעום קודם עלות השחר, ואם לא יטעם עכשיו לא יטעם למחר כל היום עד שגומר להתפלל תפלת שחרית סמוך לשקיעת החמה, אך הרבי שמע שעדיין מחכים בחוץ אנשים, ותיכף שאל את הגבאי אם עדיין מחכים אנשים בחוץ, והשיב הגבאי "לא נשאר אנשים בחוץ רק איזה בחורים". אמר לו הרבי "בחורים זענען נישט קיין מענטשן???" [וכי בחורים אינם אנשים] וציוה תיכף שיכניס אותם, והרבי קיבל את כל אחד בסבר פנים יפות במאור פנים ובסבלנות גדולה עד למאוד...

ס'נישט פורים היינט...

סיפור לי חסיד וויזשניץ' אהרן המתגורר במאנסי, שבשנות בחורו בלמדו בישיבה הק' במאנסי תחת צילו של מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע, היה הרבי נוהג לבוא מידי פעם בפעם לבחון את הבחורים על משנת תלמודם. והנה פעם אחת - היה זה בשבוע שחל בו חג השבועות - הגיע הרבי לבחון את הבחורים, אך דא עקא שבאותה שבוע היה מצב די חלש בישיבה.

כשהגיע תורו של הנ"ל להיבחן, שאלו הרבי "האם למדת השבוע גמרא?" השיב הבחור "לא", שוב שאל הרבי "וחומש כן למדת?" השיב הבחור "לא", שאלו הרבי "אז מה כן למדת?" השיב הבחור שלמד "רות", אז אמר לו הרבי שיבחן אותו על "רות", והתחיל הרבי לבחון אותו עם פירוש רש"י. באמצע הזכיר הרבי הא דאיתא ב"שפתי חכמים" על רש"י (רות ג, ט"ו) "כדפירש"י בפרק חלק בסנהדרין", ושאל הרבי את הבחור, "מה כתוב שם בגמרא?" וענה הבחור שאינו יודע, והבחור התציף משום מה את פניו, ושאל את הרבי בהתרסה "נו, מה כתוב שם?" הרהר הרבי לרגע קט והשיב "איך געדינק נישט" [איניני זוכר].

באותו יום, הגיע אליו המשמש בקודש של הרבי ואמר לו שהרבי קורא לו שיבוא אליו מיד, כמובן שמיד התחיל הרבי בחשבו מה צפוי לו על חוצפתו שבייש את הרבי לעין כל בשאלתו, וגם ידע טוב שמגיע לו "פסק" על שלא למד כראוי השבוע. כשהגיע אל הרבי, וארכבותיו דא לזא נקשו, ראה את הרבי יושב עם גמרא גדולה מסכת סנהדרין, והרבי דיבר אליו בחביבות ובנועם, ואמר לו "בוא נלמד ביחד את דברי הגמרא בפרק חלק בסנהדרין", והתחיל ללמוד עמו את כל דברי הגמרא והמפרשים...

כידוע שמרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע הקפיד מאוד שלא יתפללו תפילת שחרית מאוחר, ובשנים עברו היה נוהג להיכנס מידי פעם בפעם לביהמ"ד ובמניינים המתקיימים ב"שטיבלעך" לבדוק מי מתפלל מאוחר - והיו ממהרים להיחבא מפניו או מתכסים בטליתם כדי שלא יכיר אותם...

יהודי אחד - חסיד וויזשניץ' המתגורר במאנסי, סיפור לי סיפור נפלא שאירע עמו לפני שנים, וכך סיפר: יום אחד נכנס הרבי לביהמ"ד בשעה שתיים עשרה וחצי, והבחין בו שזה עתה סיים להתפלל ומקפל את התפילין שלו. ניגש אליו הרבי והסתכל על תיק התפילין לראות אם הם תפילין של רש"י או של ר"ת, וראה שהם של רש"י, ואח"כ יצא הרבי מביהמ"ד ולא אמר לו כלום.

לאחר זמן, קרא הרבי את האיש הזה, ונתן לו "פסק" על כך שהוא מתפלל מאוחר, והשיב האברך - שהיה כמה שנים אחר נישואיו ועדיין לא נושע בזש"ק - "איך האלט שוין עטלעכע יאר נאך די חתונה און אין האב נישט קיין וועקער" [אני כבר כמה שנים אחר החתונה ואין לי מי שיעזור אותי]... הרבי הסתכל עליו ואמר לו "ס'נישט פורים היינט"...

כשיצא האיש הזה מחדר הרבי, ניגש אל המשב"ק הרה"ח הנעלה ר' יעקב ראזענפעלד שליט"א, וסיפר לו כל מה שאירע בינו לבין הרבי, ואמר לו הגבאי "האם הבנת מה שהרבי אמר לך? - הרבי אמר לך שהיום זה לא פורים, ולכן איננו ביכולת לפעול עבורך ישועה, אמנם זכור נא בפורים להיכנס אל הרבי לפעול ישועה".

היהודי שמר את הדברים בלבו, ואכן בפורים ניגש אל הרבי, והתחנן שהרבי יברכו בזש"ק, אך הרבי השתמש מבקשתו ולא הבטיח לו שיוושע, וכך עברו על האברך עוד פורים ועוד פורים, עד שבאחד השנים נעשה האברך הזה "יורד" רח"ל, והפסיד הרבה מרכושו. באותו פורים נקרא הלה להיכנס אל הרבי, וכשנכנס מסר לו הרבי ביד מעטפה עם סכום כסף באמרו שהוא רוצה לקיים מצות "מתנות לאביונים", אך האברך זרק בחזרה את המעטפה להרבי, והגיב בכאב "כסף אני צריך?? - נחת אני צריך!!..." הרבי נתרגש עד למאוד, והאציל עליו מברכותיו, והבטיח לו שבשנה זו יזכה לפירות טובים. מספר האיש הזה, שאכן תוך שנה נושע מברכתו של הרבי ונולד לו בשעט"מ בן זכר...

והיו כאלה שהיו בגילופין...

כידוע שכ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א נוהג ללבוש גרביים שחורות [שווארצע זאקן] בימות החול, וגם בשבתות וימים טובים, חוץ מר"ה ויוה"כ, שאז לובש גרביים לבנות [ווייסע זאקן]. פעם אחת נכנס הרבי לביהמ"ד למחרת יוה"כ בבוקר כשהוא לובש גרביים לבנות, והדבר היה לפלא גדול אצל חסידיו, שהרי כאמור מעולם לא לבש גרביים לבנות ביום רגיל, והיו כאלה שהיו בגילופין ושמוחו, וסוף כל סוף הגיע הזמן שהרבי מתחיל עם "רבי'שע זאכן", ומעתה הוא ילבש ווייסע זאקן גם בימות החול. לאחר התפילה שאל אחד מבניו של הרבי את אביו על כך, והשיב לו הרבי בפשטות, שאתמול בערב הוא לא הכין לעצמו את הגרביים השחורות ללבשם בבוקר, וכעת בבוקר כשרצה ללבושם כדי ללכת להתפלל, הבחין שהגרביים מונחות בחדר שהרבנית שתחי' ישנה שם, וחשש שמא יעורר אותה משנתה ע"ז שהיך את הגרביים, ולכן לבש את הגרביים הלבנות שלבשם אתמול ביוה"כ..."

לפני שנים, בעת שהיה לכ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א ביהמ"ד בתוך ביתו, היה נוהג איזה בחור להיכנס כל שבוע בזמן הדלקת נרות בערב שבת קודש, לקחת את הנרות שהדליקה הרבנית, ולהורידם לבית המדרש, כדי שיהיו דולקים שם בעת עריכת השולחן של הרבי.

מספר הרה"ח ר' הלל וויינבערגער שליט"א, שפעם בא אחד מאחיו להוריד את הנרות, והרבי היה עדיין למעלה בבית, וראה איך שהבחור מגיע ולוקח את הנרות, ובאמצע תוך כדי הילוכו, נפל אחד הנרות וכבה הנו, והרבי, מיד בראותו זאת, הסתלק משם תיכף ומיד, כדי שהבחור לא יראה אותו שם ויתבייש ממנו...

עוד סיפר הנ"ל, שלקראת מעמד "הנחת אבן הפינה" לביהמ"ד החדש של חסידיו ראחמיסטריווקא בבארא פארק, נכנסו הרבה אנשים אצל הרבי שליט"א, ונדבו נתינות חשובות, והרבי קיבל את הנדבות ומסרם לבניו. מספר ר' הלל, שבאותה תקופה הוא היה עדיין בחור, והוא עם עוד בחור קבלו על עצמם שלכבוד ההנחת אבן הפינה הם ילמדו סכום מסויים של שעות רצופות. נכנסו שניהם אל הרבי וחתמו ביחד על פתק שהם מתחייבים ומקבלים על עצמם ללמוד כך וכך שעות רצופות לכבוד שמחת "הנחת אבן הפינה", ומסרו את הפתק להרבי, והרבי נתרגש עד למאוד. הרבי אמר להם כששמחה גדולה על פניו "זהו האבן הפינה האמיתית", ואמר להם שיחה שלימה בדברי חיזוק, והודה להם מאוד על מה שעשו.

לאחר זמן, קרא הרבי אליו את בניו, ואמר להם "היום קיבלתי נתינה מאוד חשובה", והבנים חשבו שבדואי קיבל הרבי איזה סכום עצום עד למאוד, אך לפליאתם הגדולה, הוציא הרבי את הפתק מכיסו והראה להם באמרו בשמחה גדולה "הביטו וראו מה שקיבלתי היום..."

בשנה אחת בעת אפיית המצות בערב פסח אצל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, נחלש הרבי מאוד, ולא היה לו כח להמשיך לרדד את המצות כדרכו, ולכן התיישב באמצע והסתכל איך שהחסידים עובדים. לפתע ניגש אל הרבי החסיד הישיש ר' יהושע יאקאבאוויטש שליט"א, מהמקורבים הגדולים של הרבי (שי"א שהוא כבר בן מאה בלעה"ר, והוא במלוא תקופו ועוזה לאויט"א), ואמר להרבי "אני יותר מבוגר מהרבי ואני כן עובד עם המצות ומרדדם..."

למחרת, ביום טוב של פסח, ניגש הרבי אל התיבה לתפילת הלל, למרות חולשתו. לאחר התפילה אמר לאחד ממקורביו "באמת הייתי מאוד חלש, ולא היה בכוחי לגשת להלל, ברם אתמול בעת אפיית המצות קיבלתי כזה 'פסק' מר' יהושע, ויראתי לקבל עוד 'פסק'..."

אתה חושב ש"רב" אסור לו לישון?...

פעם אחת ביקש הגה"ק מרן אדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי זי"ע בליל שבת קודש לנוח קימעא שעה קלה קודם עריכת השולחן, וכשהקיץ משנתו היו הפאות שלו מעורבבים ומקומטים מחמת השינה, והגבאים ביקשו מהרבי שיסדר את הפאות, "כי אם לא יסדר אותם, אז יכירו וידעו כי הרבי ישן עכשיו לפני הטיש". כששמע הרבי את דבריהם אמר להם "וכי עשיתי למישהו רע? ממי אני צריך להתבייש? הלא נאמר 'שינה בשבת תענוג'", והרבי נכנס לטיש עם הפאות המעורבבים כמו שהוא...

סיפר לי הרה"ג רבי דניאל גראס שליט"א רב וראש הכולל "נעימת החיים", שפעם הגיע אחד עם שאלה אל הגה"צ רבי אברהם חיים שפיצער זצ"ל אב"ד קהילת "אור החיים" בבארא פארק, והרב פתח את דלתו כשהוא לבוש עם כפה של שינה (שלאף קאפל), והיהודי השואל הביט על הרב בעיניים תמהות. כשהבחין הרב בהשתוממותו, אמר לו: אתה חושב ש"רב" אסור לו לישון?...

כ"ק מרן האדמו"ר מבלאז'וב זצ"ל - שזכיתי להסתופף במחיצתו כמה פעמים - סיפר פעם, שבכנסיה הגדולה פגש את מרן הגה"ק ה"חפץ חיים" זי"ע, וה"חפץ חיים" הורה לו שיזהר מאוד שלא ידברו בבית מדרשו בעת התפילה, והוסיף לומר לו, שאחד הרוצה ללכת לבית הכנסת להתפלל, אך האנשים מדברים שם בעת התפילה, אזי מוטב שיתפלל בביתו ביחידות מאשר להתפלל באותו בית מדרש שמדברים שם... מאז ששמע הרבי את דברי הכהן הגדול יוצאים מפיו, אז כל אימת שהרבי ראה יהודים משוחחים בעת התפילה, היה ניגש לעברם ואומר להם את מה שזכה לשמוע מה"חפץ חיים" זי"ע, אך כשאמר הרבי את דבריו, לא הביט בפנים של אותו המדבר, אלא בדווקא בפניו של אחד שהתפלל כראוי ולא דיבר, כדי שלא לביישו...

לפני כמה שבועות, היה אחד שהזכיר אשה מקשה לילד אצל כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-לונדון שליט"א, ואח"כ שאל את הרבי באם יצטרך לשאול או להזכיר שוב דבר מה, אם יוכל להתקשר גם באמצע הלילה, והרבי השיב שבדאי אם ירצה יוכל להתקשר אף באמצע הלילה, אך הוסיף ואמר לו, שלדעתו כל זה מיותר, "בשביל מה צריכים להתקשר באמצע הלילה, הרי באמריקא עדיין יום, ואתה יכול להתקשר לאחד מהאחים שלי ולהזכיר אצלם..."

והוא נפלא

לאחר הסתלקותו של הגה"ק כ"ק מרן האדמו"ר מויזשניץ-מאנסי זי"ע, כשהכתירו שמונה אדמורי"ם בחצר הקודש וויזשניץ, התבטא הרה"ח ר' גרשון ניימאן שליט"א גבאי ביהמ"ד דחסידי וויזשניץ-מאנסי, ואמר ביטוי נפלא: עד עכשיו התפללנו בכוונה בברכת "רפאנו", מעתה אנו צריכים לכוין היטב בברכת "שים שלום"...

RABBI M. HAGER
27 PHYLLIS TERRACE
MONSEY, N. Y. 10952
TEL. 914-EL. 6-4552

בני ברק אמו"ד
מרדכי האגער
בה"ט מוהר"ם זצלה"ה מוויז'ניץ
מאנסי, נ. י.

ב"ה. אייר תשע"ח לפ"ק

בשבטו ישראל נודיע נאמנה, שאחר פטירת כ"ק אאמו"ר וצלה"ה הכ"מ, שבחוקת אבותיו הק' נשא בעול נשיאות צדקת רמבעת'נ' כולל "אהבת ירושלים" הוסכם על ידינו שבעורת השי"ת נעבוד כעת באגודה אחת להמשיך בהנהגת הכולל על צד היותר טוב לתועלת עניי ארץ הקודש, שכל אחד מאתנו יקבל עליו עול הנשיאות של הנהגת קיבוץ שקלי הקודש בעיר מושבו, ואחינו אדמו"ר הרה"צ שליט"א מביט ינהיג החלוקה בארץ הקודש כמו שהיה עד עכשיו.

ועתה אנו פונים בזה לכל אנ"ש די בכל אתר ואחר, להמשיך ולהרבות במעשה הצדקה הזאת בעין ופה וברוח נדיבה, להחיות נפשות רבות של אחינו עניי ארץ ישראל הושבים על התורה ועל העבודה בארץ הקודש. אשר עניניהם תלויות ומייחלות להתמיכה הזאת מאחיכם שבגולה.

זכות המצוה הגדולה של צדקת רמבעת'נ' המסוגלת לישועות, זכות אבותינו ורבותינו זי"ע מייסדי הכולל, תגן על כל המשתתפים, שיעלו תפלותיהם לרחמים ולרצון, ויתברכו עם כל מיני השפעות טובות. וד' יהי בעזרונו, שיהי ביכולתנו להחזיק ידי יושבי ארצנו הקדושה ולנהל כוללניו על מי מנוחות כאשר עם לבבנו, והיה מעשה הצדקה שלום.

הב"ד המדברים בצדקה

ה'ק' יסא"ה בהללוב מוהר"ם מוויז'ניץ צצלה"ה ה'ט' מאנסי
ה'ק' מנחם מענדל מאנסי דהיי"ט מנחם מענדל צצלה"ה ה'ט' קייא.א.ש
ה'ק' יצחק יחזקאל ביה"ט מוהר"ם מוויז'ניץ יצחק ה'ט' ה'ט' פוהא.א.ש
מנחם מענדל קייא.א.ש
ה'ק' בצד בהללוב מוהר"ם מוויז'ניץ צצלה"ה ה'ט' באנסי

ה'ק' אהרן דוד מוהר"ם מוויז'ניץ צצלה"ה ה'ט' מאנסי קייא
ה'ק' מנחם מענדל מוהר"ם מוויז'ניץ צצלה"ה ה'ט' קייא.א.ש
ה'ק' יצחק יחזקאל מוהר"ם מוויז'ניץ צצלה"ה ה'ט' קייא.א.ש

מכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

בשורה טובה תדשן עצם

בשמחה רבה הננו להודיע, אשר בחסדי השי"ת זכינו,
שניתן לשמוע את שיעורי ושיחות הרב שליט"א במערכת
"קול הלשון"

03-617-1111 3 - אידיש; 4 - מוסר וחסידות, 55 - שם הרב \ 3 - הלכה, 147 - שם הרב

718-521-5231 3 - אידיש; 4 - מוסר וחסידות, 36 - שם הרב \ 3 - הלכה, 31 - שם הרב

או *8 - ולומר את שם הרב

www.kolhalashon.com

הרב שלמה זלמן פרידמן - אב"ד סאנטוב

Rav Shlomo Zalman Friedman – Santover Rov

ובעז"ה מפעם לפעם יוסיפו עוד שיעורים ושיחות -
חדשים וגם ישנים - לטובת הצמאים לדבר ה'.

וכאן המקום להודות להנהלת מערכת "קול הלשון"
העומדים לימיננו בכל צעד ושעל, ומסדרים הכל עצהיו"ט

בברכת להגדיל תורה ולהאדירה

הנהלת המכון

אליכם אישים אקרא*

בס"ד

זה כבר עידן ועידנים, אשר זכינו בהן לפאר את שולחנכם עם הגליון "נועם שיח", אשר מאז צאתו לאור עולם זכה לסייעתא דשמיא גדולה, להרוות את נפש הצמאים לדבר ה', והוא מגיע לאלפי בתים בישראל המענגים בהם את שולחן השבת, ורבים אומרים 'מי יראנו טוב', ומבקשים לשלוח להם במייל או בהדפסה. הגליון נערך בהשקעה מרובה וביגיעה גדולה לזיכוי הרבים.

ועל עתה באנו להעניק לכם הזדמנות להיות שותף במפעלנו להפצת התורה, וליטול חלק בהוצאות הגדולות והמרובות, וזכות הרבים יעמוד לכם באלף המגן להיכתב ולהיחתם בספרן של צדיקים גמורים לאלתר לחיים טובים ולשלום ולכט"ס.

ניתנת בזה ההזדמנות להקדיש קונטרס שלם בעד מאה ושמונים דולר [180\$] או 600 ש"ח. תוכלו להקדיש את הקונטרס לעילוי נשמת, לשמחה, לרפואה, להצלחה, ולכל מה שתחפצו. כמו"כ אפשר גם להקדיש חצי קונטרס וכו'.

לשלוח את הפרטים או לסדר נדבה באשראי נא לפנות למייל:

9996551.z@gmail.com

כדי להפקיד ישירות לחשבון הבנק, נא לפנות למייל הנ"ל לקבלת הפרטים

לשלוח נדבה בדואר רגיל:

Cong. Zichron Elazar
5308 13th Ave. Suite 597
Brooklyn, NY 11219

בברכת כתיבה וחתימה טובה ושנה טובה ומתוקה

מכון אפריון לשלמה

*משלי ח', ד'

